

Sírfirkák

Mottó: Élőkről jót – vagy sírverset

Szabad Földben nyugszik Annus.

A jelenkor kihajít
Csordást és Csuhait.

A Biblia folytatása
Egyelőre kéziratos:
Az új Írást korigálja
Égilkos Illés Lajos.

Ígéretes kezdő vala
Munkácsi Mik,
Az ígéret öbelőle
Eliramlik.

Elpatkolt Bán, aki András és Zoltán,
Porba hullt feje a JAKtiló folytán.

A Tolbuchin: Vámház...
A Dimitrov: Vámház...
Kharón fregattjára
Dobai P. málház.

Becszenetnek az imatanra –
Angyali oszt. fő.: Jókai Anna.

Hát, Nádas Péter is megtére
Thomas Mann-nak kebelére.

– I beg your pardon!,
De a sor Barton.

Eörsi István, aki
Pápább a pápánál,
Buzgón káromkodik
A végső pá-pánál.

Á, nekeresd sírdombját se
Ott, se itt.
Lyukas zoknijába temették
Kemseit.

Forr a sírkatlan,
Benne Radnóti,
Hamisítatlan.

Pech: el
Bächer.

Utoljára még a Telekin látták.
Azt tudakolta: kapható-e cséza?
Csak homokfutó volt, az se kéz alatt.
Ebbe halt bele Bereményi Géza.

A trópust feketíti
Gyásztrikó:
Ferdinandyt siratja
Port' Rico.

Szoba, ablak, karnis,
Kötél, hurok, Kornis.

Soós Zoltántól nem találsz
egy sort sem:
Fenekéből kipottyant a zabszem.

Sic itur ad astra –
Bodor Ádám
Ad Sinistra.

Viharfelhőn Hobo-koncert,
Hangtalan szidja a rencert.

Zrínyi tettének halovány mása:
KSI végső kirohanása.

Mondta százszor: Tornai ne!
Hiába szólt Verlaine.

Litvániában nőtt a sajt-ár.
Tiltakozásul halt meg Bojtár.

„Öngyilkos a Magyar Haza!”
Ámde végelgyengülésben
Szenderül el Gergely Misa.

Márton-hegy Vezuv-embere
vitte az égbe a krátert,
Kéticsövü füstszipkát
jó Stephanus Lakatos.

Sírversével ki a ... fárad itt?
Szabolcs maga temeti Váradyt.

Washingtonban Jurij volt,
Moszkvában meg Jenki,
Helikoni Bolgár Györgyöt
Nem pótolja senki.

Jutnak-e ötről hatra?
Isten és Gyurkó László
Másként néz '56-ra.

Márton Laci nyomába ered
A párizsi, idősb Márton L.,
És küszöbén a másvilágnak
Saját halálhírt visszaperel.

Elpihenhettek, susogó
Lombok ti már:
Utolsó áldozat legyen
Zsombok Timár.

Az „irodalmi élet”
Elleni bojkottja:
Császár Pista tollát
Tintába fojtotta.

Gyurkovics? Már nem védi Antall,
Meg kell békülnie a hanttal.

Cselényi Béluka
Szavakat se talál:
Tudta, van sóskifli –
De hogy volna halál...?

Még vissza sem ült elnöki székébe,
Meghalt Hankiss. Mutatták a tévébe’.

Hibaigazító

Júliusi számunk 31. oldalán A vérfürdő lejátszott című cikk végéről sajnálatos módon lemaradt néhány bekezdés. Kertész Ákos írásának befejező részét alább közöljük – az érintettek és olvasóink elnézését kérjük.

*

De vannak kitűnő írók idéző passzusai, fogalmazásbeli telitalálatai, és ez a lényeg, mert egy író, egy művészt mindig a csúcok felől, a legjobb teljesítménye felől kell megközelíteni, és vannak persze átlag-riportok is, de a lényeg nem ezek hordozzák, hanem az az ember, aki a zsidó-keresztény és a polgári humanizmus etikai értékrendjét hordozva újra és újra vállalja Szarajevóba az életveszélyes utat, küldetéses mániával; de nem másokat hajszol a veszedelmebe, maga vállalja mindig, a saját bőrét viszi a vásárra nem másoké, hogy figyelmeztessen: Magyarország vigyázz, még elérhet téged is Szarajevó!

Persze – ki figyel oda?

Thomas Mann ismertebb név volt Európa-szerte, amikor megírta Európa vigyázz! című röpiratát – és ki figyelte oda? Vigyázott Európa? Nem vigyázott. De ne menjünk tovább ezen az úton, mert pillanatokon belül az irodalom értelmetlenségénél fogunk tartani, arról meg ne írólvasó ember huzogjon.

Van erre a föladata elvégzmadár. Kőbányai Radnóti-idézetekkel kezdte a könyvét, hadd fejezzem be én is Radnóttal.

Fiúk guggolnak és parázslanak,
az ajkukon ügyetlen szép szavak,
duzzasztja testük sok kicsiny siker
és nyugodtan ölnék, majd ha ölni kell.

Lehetnének talán még emberek,
hisz megvan bennük is, csak szendereg
az emberséghez méltó értelem.
Mondjátok hát, hogy nem reménytelen.